

Sygn. akt VIII C 167/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 17 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2019 roku w Ł.

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko E. D. i G. D.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powódki M. K. solidarnie na rzecz pozwanych E. D. i G. D. kwotę 263,79 zł (dwieście sześćdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

3. zarządza zwrot ze Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanych E. D. i G. D. kwoty 236,21 zł (dwieście trzydzieści sześć złotych dwadzieścia jeden groszy) tytułem pozostałej części zaliczki uiszczonej przez pozwanych w dniu 28 marca 2018 r.

Sygn. akt VIII C 167/17

UZASADNIENIE

W dniu 24 stycznia 2017 roku powódka M. K. wytoczyła przeciwko pozwanym E. D. i G. D. powództwo o zapłatę solidarnie kwoty 892 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 19 października 2010 roku zakupiła u pozwanych, w salonie jubilerskim w Centrum Handlowym (...), złoty pierścionek o próbie Au 585, wadze 4,90 g, wysadzany kamieniami, za kwotę 892 zł. Pod koniec grudnia 2014 roku z zakupionego pierścionka wypadł jeden z kamieni, w zakresie czego w dniu 25 stycznia 2015 roku zgłosiła reklamację, wnosząc o naprawę rzeczy. Pozwani naprawili pierścionek, wskazując, że naprawa miała grzecznościowy charakter i polegała na odtworzeniu oberwanej łapki i wstawieniu kamienia. Po upływie kilku miesięcy z pierścionka wypadł kolejny kamień. Powódka zgłosiła wówczas drugą reklamację, w treści której dodatkowo podniosła, że pierścionek haczy, i zażądała ponownej naprawy. W odpowiedzi na reklamację pozwani wyjaśnili, że pierścionek jest mocno zdeformowany i powyginany, co nie podlega gwarancji. Jednocześnie zaproponowali ostatnią grzecznościową naprawę, zaznaczając, iż proponowanego sposobu załatwienia zgłoszenia nie traktują, jako działania w ramach reklamacji. Powódka wskazała wówczas, iż nie wyraża zgody na naprawę pierścionka poza reklamacją oraz wezwwała sprzedającego do przeprowadzenia niezwłocznej jego naprawy i zwrotu kosztów poniesionych w związku z wywiedzioną reklamacją. Replikując na powyższe, pozwani po raz kolejny zaproponowali grzecznościową naprawę, w efekcie czego powódka pismem z dnia 18 listopada 2015 roku złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy kupna pierścionka.

(pozew k. 15-18)

W odpowiedzi na pozew pozwani wnieśli o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwani wskazali, że dokonana w ramach pierwszego zgłoszenia naprawa pierścionka odbywała się grzecznościowo, obejmowała bowiem uszkodzenie mechaniczne, które nie podlega gwarancji. Mając jednak na uwadze dobro klienta czynności naprawcze zostały podjęte. Także w drugim przypadku zgłaszana wada miała mechaniczny charakter, co uniemożliwiało rozpoznanie jej w ramach reklamacji.

(odpowiedź na pozew k. 47)

W toku dalszego procesu powódka oraz pozwani podtrzymali stanowiska w sprawie, ponadto wypowiedzieli się w zakresie wydanej przez biegłego sądowego opinii.

(protokół rozprawy k. 57, k. 64, k. 122-122v., pismo procesowe k. 97, k. 102-104v., wydruk wiadomości e-mail k. 99)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 października 2014 roku powódka M. K. zakupiła u pozwanych w salonie firmowym przy al. (...) w Ł. (CH Tulipan), złoty pierścionek (próba Au 585, waga 4,90 gram) za cenę 892 zł.

(kserokopia paragonu k. 23, okoliczności bezsporne)

W dniu 25 stycznia 2015 roku powódka złożyła pozwanym zgłoszenie reklamacyjne dotyczące zakupionego przez nią pierścionka, wskazując w jego treści, że podczas użytkowania pierścionka wypadło oczko. W ramach przysługujących roszczeń powódka wybrała naprawę. Po przesłaniu towaru pozwani stwierdzili, iż uszkodzenie ma mechaniczny charakter, w trosce o dobro klienta zdecydowali jednak o przeprowadzeniu grzecznościowej naprawy polegającej na odtworzeniu oberwanej łapki i osadzeniu kamienia, o czym uczynili wzmiankę na zgłoszeniu reklamacyjnym.

W dniu 28 czerwca 2015 roku M. K. zgłosiła pozwanym drugą reklamację z powodu wypadnięcia cyrkonii. Dodatkowo powódka podniosła, że pierścionek „haczy”. Oddając pierścionek w salonie powódka miała problem z jego ściąganiem z palca. Gdy w końcu się to udało, powódka spostrzegła, że pierścionek jest zniekształcony, nie prosiła jednak, aby informację o tym wpisać do zgłoszenia reklamacyjnego. Jako żądanie reklamacyjne powódka wskazała naprawę. W odpowiedzi na reklamację pozwani wyjaśnili, że pierścionek uległ deformacji na skutek uszkodzeń mechanicznych, a więc nie podlegających gwarancji. Zazaczyli, że wygięcia obrączki są mocne, co może świadczyć o wykonywaniu w biżuterii czynności wykraczających poza normalne, zwyczajowe użytkowanie, charakterystyczne dla przedmiotów o charakterze ozdobnym wykonywanych z metali szlachetnych, a więc metali o cechach plastycznych. Na koniec pozwani zaproponowali ostatnią grzecznościową naprawę zastrzegając, że nie traktują tego w kategoriach reklamacji.

Replikując na powyższe M. K. podniosła, że odkształcenie pierścionka nie było objęte zakresem zgłoszonej przez nią reklamacji. Wskazała, że użytkowała pierścionek zgodnie z przeznaczeniem, zaprzeczając, aby doszło do jego mechanicznego uszkodzenia. Zasugerowała, że odkształcenie się pierścionka mogło polegać na dopasowaniu się jego kształtu do palca i być wywołane właściwością złota użytego do jego produkcji. Wobec powyższego powódka ponownie wezwała pozwanych do niezwłocznej naprawy pierścionka zgodnie ze zgłoszoną reklamacją oraz do zwrotu kosztów poniesionych w związku z reklamacją.

W odpowiedzi pozwani wyjaśnili, że zgłoszone przez reklamującą wypadnięcie kamienia oraz haczenie wynika ze zdeformowanego przedmiotu reklamacji na skutek uszkodzeń mechanicznych. W konsekwencji zgłoszone wady nie podlegają gwarancji. Pozwani ponowili propozycję grzecznościowej naprawy pierścionka, akcentując, iż proszą o wyrażenie zgody na powyższe albo o niezwłoczne odebranie pierścionka.

W toku dalszej korespondencji stronom nie udało się osiągnąć porozumienia. Ostatecznie, w piśmie z dnia 15 listopada 2015 roku, powódka złożyła pozwanym oświadczenie o odstąpieniu od umowy i wezwała do zwrotu w terminie 7 dni

ceny zakupu pierścionka, a także samego pierścionka. W reakcji na oświadczenie pozwani podtrzymali dotychczasowe stanowisko oraz wezwali powódkę do natychmiastowego odbioru przedmiotu reklamacji.

(zgłoszenie reklamacyjne k. 24, k. 25, odpowiedź na reklamację k. 26, pismo k. 27-28, k. 29-29v., k. 30, k. 32, k. 35, oświadczenie k. 33-33v., potwierdzenie odbioru k. 34, okoliczności bezsporne)

Zakupiony przez powódkę pierścionek ażurowy wykonany jest z jednolitego stopu złota próby „3” – 14 karat – 0,585 (pierścionek posiada cechę Urzędu Probierczego i jest sygnowany znakiem wytwórcy). Pierścionek kameryzowany jest pięcioma szafirami naturalnymi o szlifie „markiza”. Dodatkowo w pierścionku zakutych zostało 80 sztuk cyrkonii o szlifie brylantowym. Kamienie zostały zakute metodą „korn”, a nałożenie materiału na kamień jest prawidłowe. Grubość szyny pierścionka jest standardowa. Pierścionek nosi cechy użytkowania, posiada liczne drobne zadrapania i rysy, szyna jest odkształcona do formy owalu w rzucie bocznym.

Przyczyną wypadnięcia kamienia jest znaczne odkształcenie szyny pierścionka, powodujące zmniejszenie łuku szyny, a w konsekwencji rozchylenie „kornów”. Odkształcenie tego typu spowodowane jest uszkodzeniem mechanicznym wynikającym z niewłaściwego użytkowania i nie stanowi wady towaru.

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 89-90)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości ani rzetelności sporządzenia, nie kwestionowała żadna ze stron. Sąd oparł się ponadto na opinii biegłego sądowego R. K.. Oceniając opinię biegłego Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Wydając opinię biegły oparł się na zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym, dokonał również oględzin pierścionka powódki. Po wydaniu opinii powódka zgłosiła szereg zastrzeżeń do jej treści, nie wносиła jednak o jej uzupełnienie, nie żądała także wezwania biegłego na rozprawę.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo, jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

W myśl przepisu art. 4 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. 2002, Nr 141, poz. 1176 ze zm.), zwanej dalej ustawą, znajdującej zastosowanie w przedmiotowej sprawie z uwagi na datę zawarcia umowy (ustawa ta została uchylona z dniem 25 grudnia 2014 roku przez ustawę z dnia 30 maja 2014 roku o prawach konsumenta, w myśl przepisów której – art. 51, do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe), sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową, ale jedynie w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem dwóch lat od wydania tego towaru kupującemu; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. W przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towaru konsumpcyjnego domniemywa się, że jest on zgodny z umową, jeżeli odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru (art. 4 ust. 2). W przypadkach nieobjętych ust. 2 domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Takie samo domniemanie przyjmuje się, gdy towar odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela; w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru lub reklamie, odnoszące się do właściwości towaru, w tym także terminu, w jakim towar ma je zachować (art. 4 ust. 3). Na równi z zapewnieniem producenta traktuje się zapewnienie osoby, która wprowadza towar konsumpcyjny do obrotu krajowego w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, oraz osoby, która podaje się za producenta przez umieszczenie na towarze swojej nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego (art. 4 ust. 4). Stosownie do przepisu art.

8 ust. 1. ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy tym, jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie określone w ust. 1, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione (art. 8 ust. 3). Jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałyby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia (art. 8 ust. 4). Kupujący traci natomiast uprawnienia przewidziane w art. 8, jeżeli przed upływem dwóch miesięcy od stwierdzenia niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową nie zawiadomi o tym sprzedawcy. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie zawiadomienia przed jego upływem (art. 9 ust. 1 ustawy).

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że powódka zawarła ze stroną pozwaną umowę sprzedaży pierścionka o wartości 892 zł. Wątpliwości nie budziło także, że w styczniu i czerwcu 2015 roku powódka zgłosiła pozwanym dwie reklamacje odnośnie zakupionego towaru, podając w ich treści, że z pierścionka wypadł kamień, a także – w drugiej reklamacji – że pierścionek „haczy”. W związku z reklamacjami powódka zażądała naprawy pierścionka. W odpowiedzi, za pierwszym razem w ramach grzecznościowej naprawy pozwani odtworzyli oderwaną „łapkę” i osadzili kamień, za drugim razem poinformowali natomiast, że zgłaszane uszkodzenie ma mechaniczny charakter, a sam pierścionek jest zdeformowany, co nie podlega gwarancji. Niemniej jednak, chcąc utrzymać dobre relacje z klientem, pozwani zaproponowali drugą grzecznościową naprawę, akcentując przy tym, iż nie będzie ona dokonywana w ramach reklamacji. Powódka nie wyraziła zgody na powyższe i zażądała naprawy w ramach reklamacji, sugerując, iż zgłaszane wady wynikają z cech zakupionego przez nią produktu.

M. K., podnosząc powyższe okoliczności w złożonych do akt pismach procesowych oraz w korespondencji prowadzonej z pozwanymi, nie przedstawiła jednak żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Tymczasem ciężar wykazania wady rzeczy, a tym samym niezgodności towaru z umową (np. poprzez wskazanie naruszenia choćby jednej przesłanki domniemania z art. 4), a także, że została ona stwierdzona w terminie 6-miesięcznym od wydania towaru (dla skorzystania z domniemania z art. 4 ust. 1 ustawy), bądź 2-letnim, ciąży na kupującym, jako na osobie, która z wywodzi z powyższych faktów skutki prawne, stosownie do reguły wyrażonej w art. 6 k.c. (por. M. Pecyna, Komentarz do ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego. LEX/el., 2003; M. Koszowski, Ciężar dowodu w przypadku niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową. Artykuł. Prz. Leg. 2012.4.36). Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia danego twierdzenia ponosi strona, która się na nie powołuje. Tym samym to powódka winna wykazać, że zakupiła towar dotknięty określoną wadą. Powinności tej M. K. jednak nie sprostała. Jednocześnie, jak wynika z opinii biegłego sądowego, o uzupełnienie której powódka nie wnosiła, przyczyną wypadnięcia kamienia z zakupionego przez nią pierścionka jest znaczne odkształcenie szyny pierścionka, powodujące zmniejszenie łuku szyny, a w konsekwencji rozchylenie „kornów”. Odkształcenie tego typu spowodowane jest uszkodzeniem mechanicznym wynikającym z niewłaściwego użytkowania i nie stanowi wady towaru. O czym była mowa wyżej, opinia biegłego M. P. stanowi przekonujący i miarodajny dowód w sprawie. Opinia ta odzwierciedla staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, wyjaśnia wszystkie istotne okoliczności, podaje przyczyny, które doprowadziły do przyjętej konkluzji, a równocześnie jest poparta głęboką wiedzą i wieloletnim doświadczeniem zawodowym biegłego. Jednocześnie, w ocenie Sądu, opinii tej nie podważają pozostałe dowody zebrane w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Pozwani wygrali proces w całości, a zatem należy im się od strony przeciwnej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości.

Koszty poniesione przez pozwanych wyniosły 263,79 zł i obejmowały wykorzystaną część zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

Wobec powyższego Sąd zasądził od powódki solidarnie na rzecz pozwanych kwotę 263,79 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Ponadto na podstawie art. 84 ust. 1 w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zarządził zwrot ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanych kwoty 236,21 zł tytułem pozostałej części zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.